

Η ελληνοφωνία στο Λίβανο και στη Συρία

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Πετρούλα Τσοκαλίδου*

Ο ορθόδοξος ελληνισμός του Λιβάνου χρονολογείται από τον 19ο αιώνα και ενισχύθηκε κατά την περίοδο της Μικρασιατικής Καταστροφής (από τη Σμύρνη και την Κωνσταντινούπολη) και κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Είναι αξιοσημείωτο ότι η πρώτη ελληνική κοινότητα με την επωνυμία “Φιλόπτωχος Ελληνική Κοινότης Βηρυττού” (σύμφωνα με στοιχεία του ενημερωτικού δελτίου Greek community of Beirut) ιδρύθηκε πολύ πριν από την ανεξαρτησία του Λιβάνου, με άδεια της τότε Λιβανέζικης κυβέρνησης και της Γαλλικής αρμοστείας, το 1926. Αμέσως ακολούθησε η “Αστική Ελληνική Σχολή” και η ίδρυση της “Ένωσης Ελληνίδων Κυριών” και του αθλητικού συλλόγου “Αετός”, ο οποίος εξελίχθηκε αργότερα στην “Ελληνική Λέσχη Βηρυττού”. ([περισσότερα...](#))